

Evangelická teologická fakulta

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Mladiství a drogy
Jméno studenta: Marek Volf
Vedoucí: Ing. Mgr. Radomír Kuchař
Oponent: Ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc.
Studium: JABOK B ETF [roč 3]

Bakalářská práce Marka Volfa splňuje po formální stránce stanovené požadavky. Do tisku vazby se sice vloudil chybný název "Evangelicko teologická fakulta", na titulním listu je však název fakulty již správný a tak jde patrně o chybu vazače. Trochu záhadně je na titulním listu uvedena katedra pedagogiky a celý titulní list je trochu zmatený a přeplácáný. Autor také uvádí jiný název práce v Prohlášení na straně 3 a v Úvodu na straně 6, než na titulním listu. Práce je ale jinak zpracována ve standardní kvalitě a opatřena předepsanou vazbou. Text je přehledně členěn na kapitoly a obsahuje všechny předepsané náležitosti. Gramatická úroveň práce je slušná, ale stylisticky je práce trochu nevyvážená. Autor se občas vyjadřuje neobratně a trochu těžkopádně a je těžké v tomto případě rozlišit mezi stylistickými chybami a autorovým svérázným stylem.

V první části práce s názvem Literární rešerše autor přiznává, že jde o kompilát převzatých textů, které však cituje a uvádí v seznamu použité literatury. Daly by se sice vytknout jisté formální nepřesnosti, ale autor osvědčil dostatečný přehled o odpovídající literatuře a schopnost s touto literaturou efektivně pracovat. Teoretická část je velmi podrobná a zabývá se snad až příliš velkoryse souvisejícími tématy. Autor usoudil, že je nezbytné, pokud se chce zabývat protidrogovou prevencí, aby probral téma OPL obecně, problematiku závislostí, protidrogovou prevenci a dotkl se i Národní strategie protidrogové problematiky. V tomto případě text působí nepřehledně a občas není jasné, jak je jím konkrétně dosahováno plnění cíle. Jisté profiltrování informací by práci prospělo. Je však třeba uznat, že probíraná témata s cílem práce souvisejí a umožňují čtenáři lépe porozumět praktické části práce.

Druhá část práce je nazvána Materiál a metody. Obsahuje vlastní šetření autora. Zajímavá je myšlenka použití průzkumu s jistým časovým odstupem ve stejném znění a na stejném místě. Jde sice o jistou ctnost z nouze, ale je to zajímavý počín. Přestože je i tato část práce revidována a v této své druhé verzi přepracována, je nutno opakovat některé výtky, které se objevily již k předchozí verzi. Již k vlastnímu šetření je možné mít určité výhrady. Není rozebrána podrobněji problematika zkoumaného vzorku respondentů. Byl použit výzkum, který proběhl v roce 2007. Tehdy byl realizován v rámci autorova studia prvního ročníku VOŠ Jabok. Použití stejného dotazníku v roce 2010 slibovalo pozorování jistého vývoje a srovnání získaných hodnot. Byl tak použit dotazník, který však byl pravděpodobně autorovou prvotinou a nese stopy značné profesní nejistoty. Sestavení dotazníku je víceméně intuitivní a formulací otázek se autor snaží především přiblížit mladým respondentům. Už samo vyznívání otázek je v některých případech hodnotící. Např. v otázce č. 8 je ve výběru možných odpovědí uvedena formulace: „Párkrát jsem ji vyzkoušel/a a co je na tom?“ Autor se v následném vyhodnocení údajů snaží výsledky komentovat a hodnotit, ale některé jeho závěry nejsou zcela průkazné a občas se dopouští zjednodušení. Na straně 57 není formulace závěru úplně jasná. Proč mezi skeptické odpovědi podle autora nepatří odpovědi A a B? V otázce č. 6 za velké množství lidí jsou považováni již 3 lidé. Z práce jasně nevyplývá, zda si je autor vědom toho, o jaký vzorek (resp. vzorky) respondentů se jedná. Občas se v textu objevují jednoznačné závěry a zobecnování. Není jasně odlišeno to, co se týká vybraných vzorků respondentů a co platí o mládeži vůbec. Navíc si autor pohrává s pojmy: postupy, přístupy, pravidla a zásady, když mluví o cíli a jeho naplnění.

Z práce jasně vyplývá osobní autorova angažovanost v tomto tématu. Trochu předpojatě a schematicky předpokládá, že dosavadní způsob prevence je pro značnou část mladých lidí nevhodný a že je třeba prevenci vůbec vzít konečně za ten správný konec. Má na to právo a patrně

vychází z osobních špatných zkušeností. Nicméně v tomto případě příliš zobecňuje. V určování "postupů" vhodné protidrogové prevence postupuje velmi pomalu a snad až příliš důkladně k cíli. Občas se zdá, že se text opakuje. Nejdříve shrnuje zkušenosti a pak formuluje závěry. Je však třeba nakonec ocenit tuto důkladnost. Týká se kapitoly 4.2. na straně 62. Systém jejích podkapitol však není zcela srozumitelný.

Přes všechny zmíněné výhrady je práce pozitivně poznamenána autorovým zaujetím tématem a obsahuje některá zajímavá srovnání a souvislosti. Viz např. kapitolu 2.6.2 na straně 22 nebo tabulku č. 4 na straně 38. Práce je přepracována po předchozím neúspěšném obhájení velmi poctivě a důkladně.

Práce byla konzultována: dostatečně

Navrhované hodnocení: C

Zdůvodnění, závěr:

Vzhledem k tomu, že si autor jako cíl (naštěstí) nezvolil sestavení vhodné protidrogové prevence jako takové, ale chtěl pouze navrhnout postupy vedoucí k jejímu sestavení, podařilo se mu cíl práce naplnit.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

1. Autor by měl objasnit, jak vnímá vztah mezi svými dvěma šetřeními, tedy proč zvolil právě tento způsob dotazování, co od něj očekával a jaký je průnik obou vzorků respondentů.

Doporučuji/nedoporučuji k obhajobě: doporučuji

V Praze dne 20. 1. 2012

.....
podpis vedoucího práce